

Anotace:	Materiál obsahuje pracovní list zaměřený na rozvoj čtenářské a informační gramotnosti. Žáci pracují s textem, veršují, vysvětlují rčení.
Šablona:	I/2
Název:	Inovace a zkvalitnění výuky směřující k rozvoji čtenářské a informační gramotnosti
Téma:	Bystrý čtenář
Autor:	Mgr. Marie Fidrmucová
Očekávaný výstup:	Čte s porozuměním přiměřené texty potichu i nahlas.
Klíčová slova:	Rčení
Druh učebního materiálu:	Pracovní list
Cílová skupina:	Žák 1. stupně ZŠ
Ročník:	4.
Datum vytvoření:	15.10.2012
Použité zdroje a materiál:	Pavel Šrut : Dva lelci ve skříni

Dva lelci ve skříni

Pavel Šrut

Lelci neviděli nic, ale Karlík koukal. S očima přilepenýma na obrazovku vytáhl z kapsy pytlík karamel. Karamely házel do pusy a papírky od karamel pod křeslo.

„Au!“ Papírek trefil Leoše. „Nemůžeš dávat trochu pozor?“ rozzlobil se lelek a zamával ručičkama a vylezl zpod křesla.

„To se ví. Nejsi tu sám, kamaráde,“ řekl Leon a vyčepýřil se také na světlo.

„Co tu děláte?“ podivil se Karlík, ale ne zas tak moc. (Z televize byl už na ledacos zvyklý. Prostě někdo vypadá tak trochu jako pták a někdo tak trochu jako bernardýn. Co na tom?)

„My neděláme nikdy nic,“ odpověděl Leoš. „To bych si, kamaráde, vyprosil. My jsme totiž Leoši, kteří rádi lenoší.“

„Jinými slovy,“ dodal Leon, „my jsme totiž Leoni, kteří jenom okouní.“

„To máme stejný zájmy!“ potěšil se ten kluk. „Já jsem Karlík.“

„A jak dál?“ zeptal se Leoš.

„Taky Karlík.“

„Karlík Takykarlík?“ užasl Leoš.

Kluk se zamračil. „Jmenuju se Karel Karlík! Uznejte, že je to mnohem pohodlnější, než kdybych se jmenoval Karel Petrmichlvít. To je jeden kluk z béčka, co na záchodě kouřil.“

„Co je to béčko?“ optal se Leon.

„Přece 3. B. Jste z Marsu nebo co?“

„Z vejce,“ řekl Leon.

„My jsme totiž lelci,“ vysvětlil Leoš.

„Lelci? Co je to – lelci?“

„To jsme my,“ prohlásil Leoš. „A ty bys nás měl znát. Když nás tak rád chytáš.“

„Já žádný lelky nechytám! Ani nevím, jak se to dělá!“ rozhořčil se Karlík.

„Ale víš,“ ušklíbl se Leon.

„Nevím!“ křikl Karlík a měl zlostí pláč na krajíčku. „Nikdo to neví! To se jen tak říká, že někdo chytá lelky. Třeba paní učitelka. Ta mi pořád říká – Karlíku, už zase chytáš lelky?“

„Tak vidíš, že nás chytáš!“ řekl Leon jako vítěz.

„Nechytám!“

„A co děláš, když nás tedy, jak tvrdíš, nechytáš?“ zeptal se potutelně Leoš.

„Nic!“

„Teď jsme tě nachytali!“ uchichtl se Leoš. „Když neděláš nic, tak to právě chytáš lelky!“

„A umíš to moc dobře,“ pochválil ho Leon.

„A co umíte vy? Vy mrňousové!“ odsekl Karlík.

Nato se Leoš s Leonem na sebe podívali. Leoš protáhl obličej a Leon to udělal po něm.

„Co umíme?“ zeptal se Leon Leoše. (Protože Leoš byl o tři minuty starší.)

„To my ani přesně nevíme,“ vykrucoval se Leoš. Ale když viděl, jak se Karlík posměšně tváří, začal se vyťahovat. „Ale například ... například se umíme zvětšovat!“

Zkuste si taky zaveršovat:

My jsme totiž Leoši, kteří rádi lenoší.

My jsme totiž Leoni, kteří jenom okouní.

My jsme totiž _____ .

My jsme totiž _____ .

My jsme totiž _____ .

My jsme totiž _____ .

Zkus stručně vysvětlit tato **rčení**:

Chytat lelky = nic nedělat

Nakoupit za pět prstů =

Co na srdci, to na jazyku =

Mít kliku =

Prásknout do bot =

Vytrhnout trn z paty =

Rčení neboli úsloví (také slovní obrat, fráze) - jsou obrazná ustálená spojení slov, kdy původní význam nevnímáme doslova, ale jen obrazně